

ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΙΑΙ

Τοῦ Μοναχοῦ

ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ ΚΑΓΓΕΛΑΡΗ

καὶ ἡ ἀρριολὴ αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Πανιερωτάτου.

Κατὰ τὸ ἔτος 1888 ἀπεράσιτα νὰ ἐγκαταλείψω τὴν κόπρον καὶ ἀποσυρῶ εἰς τινὰ Μονὴν ὅπως διέλθω ἐκεῖ τὴν βίον μου ἐν ἡσυχίᾳ. Μετέβην λοιπὸν πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν εἰς τὴν ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Γερασίμου καὶ ἐζήτησα νὰ γείνω Μοναχός. Ἐπειδὴ ὁμοῦ πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖτο κατὰ τοὺς ἱεροὺς κανόνας νὰ υποβληθῶ εἰς δοκιμὴν ἐπὶ τρία ἔτη περιεβλήθην τὸ Μοναχικὸν σχῆμα καὶ μετέβην εἰς διαφόρους Μονὰς ὅπου ἐτέλεσα τὴν δοκιμασίαν μου ταύτην. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς δοκιμαστικῆς ταύτης τριετίας ἐκρέπε νὰ ἐκλέξω Μονὴν τινὰ εἰς τὴν ὁποίαν νὰ καθῶ Μοναχός καὶ νὰ μείνω πλέον ἐν αὐτῇ μέχρι τοῦ θανάτου μου. Ἐπανήλθον ὅθεν εἰς τὴν μονὴν τοῦ Ἁγίου Γερασίμου καὶ ἐπειδὴ ἐν αὐτῇ εὐρίσκοντο δέκα πέντε μοναχοὶ ἦτοι οἱ Ἀθανάσιος, Ἀγάπιος, Χρυσάνθος, Δωρόθεος, Μεθοδῖος, Παρθένιος, Λεόντιος, Χαρίτων, Γενάδιος, Παΐσιος Δανιήλ, Ἀγάπιος, Γελάσιος, Ἀκάκιος, Ἀγαθάγγελος καὶ Δημήτριος ὑπέβαλον αἴτησιν εἰς τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον ὅπως μὲ δεχθῆ καὶ καθῶ Μοναχός ἐν τῇ Μονῇ ταύτῃ.

Τὴν αἴτησίν μου ταύτην ἀποδεχθὲν τὸ εἰρημένον Ἡγουμενοσυμβούλιον ἐζήτησε παρὰ τοῦ μακαρίου τῆ λήφει, τοῦ πρώην Ἀρχιεπισκόπου κ. Δόριζα τὴν ἀδειαν, αὐτοῦ δὲ χορηγήσαντος ταύτην ἐκάρην μοναχός ἐν τῇ εἰρημένῃ μονῇ κατὰ τὸ ἔτος 1902 καὶ ἀνάδοχος μου ὑπῆρξεν ὁ ἐν τῇ αὐτῇ Μονῇ ζῶν ἱερομόναχος καὶ πνευματικὸς Ἀγαθάγγελος Ἀλεξάνδρατος. Μετὰ παρέλευσιν ὀλίγου χρόνου ἀπὸ τῆς χειροτονίας μου ταύτης τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον εὐηρεστήθη νὰ μὲ διορίσῃ οἰκονόμον τῆς μονῆς ἐπὶ τοῦ προβατοπαμίου αὐτῆς. Παραλαβὸν ὅθεν ἑκατὸν τριάκοντα ἐντεκαπρόβατα, πρὸς τοῦ πρώην οἰκονόμου ἡμεῖνα μετὰ τοῦ προβατοπαμίου, ἐπιτηρώ καὶ περιποιούμενος αὐτὸ ἐπὶ οὐδ' ἑτῆ, ἕκτος δὲ τῶν

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟΝ ἈΘΕΝΩΝ

καταναλωθέντων και πωληθέντων ζώων κατά τὸ διάστημα
τουτο παρέδωκα κατά τὸ τίλος τῆς διατίαις εἰς τὸν ἀντικα-
ταστάτην μου διακότια εἰς πρόβατα πρώτης ποιότητος καὶ
τσιπταράκοντα κριούς οἵτινες ἐπράχθησαν καὶ ἐπωλήθησαν
πρὸς συντήρησιν καὶ διατροφήν τῶν τεχνιτῶν καὶ βοηθῶν
τῶν οἵτινες κατά τὸ τελευταῖον ἔτος ἐπεδίβρωσαν τὰ κελεῖα
τῶν μουζούτων ἐκ τῆς εἰσροῆς τῆν ὁποίαν πρὸς τὴν σκοπὴν
τουτου ἐδώρητε εἰς τὴν μονὴν ἡ κ. Βικτωρία Καττάτη.

Πρὸς διατήρησιν τῶν προβάτων μετέβην κατὰ τὸ εἰρη-
μένον διατὲς διάστημα εἰς τὸ μετόχιον τῆς μονῆς εἰς Σά-
μην καὶ κατὰ τὴν ἐκεῖ διαμονήν μου παρετήρησα ὅτι ἡ μο-
νὴ εἶχε ἐκεῖ μεγάλην περιουσίαν ἥτις ὅμως ἦτο παραμελη-
μένη καὶ ἀκαλλιέργητος καὶ ἀπετελείτο ἀπὸ χωράφια αἱ δὲ
ἐν αὐτῇ οἰκίαι ἦσαν σχεδὸν κατεττραμμένα. Ἐναγκάσθη
λοιπὸν νὰ προῶ καὶ εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν εἰρημένων
κτημάτων καὶ πρὸς τοῦτο ἐπισκευάσας μίαν ἐκεῖ οἰκίαν ἔ-
μεινα ἐν αὐτῇ καὶ διὰ τῶν συνδρομῶν καὶ ἐλεημοσυνῶν τὰς
ὁποίας ἐνήργησα κατώρθωσα χωρὶς ποσῶς νὰ ἐπιβαρῶνω τὴν
Μονὴν νὰ περιβάλλω διὰ ξηροσταίχου ἀρκετὴν ἐκ τῶν χωραφίων
ἐκτασιν τὴν ὁποίαν ἐφύτευσα ἄμπελον μετὰ διαφόρων ὀν-
δρων καὶ ποιουτοτρόπως κατεσκευάσα κτήμα τὸ ὁποῖον σήμε-
ρον δίδει μεγάλην ὠφέλειαν εἰς τὴν Μονήν.

Ἀτυχῶς κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην καθ' ἣν ἐκαλλιέργουν
τὸ εἰρημένον κτήμα καὶ εἶχον σπείρει διὰ δημοτικῶν καρ-
πῶν τὰ χωράφια τῆς Μονῆς ἐξεράγη ὁ Ἑλληνοτουρκικὸς
πόλεμος καὶ ἐγὼ θεώρησα καθήκον μου νὰ μεταβῶ εἰς τὸ
πεδῖον τῆς μάχης ὅπως δυνήθω νὰ ὠφελήσω τὸν ἀγῶνα ἐρ-
ῶν αἱ ἀπηνεῖς μου δυνάμεις ἐπέτραπον τοῦτο. Μετέβην
λοιπὸν εἰς Μεσολόγγιον καὶ κατετάχθην ἐθελοντῆς εἰς τὸ 10
πεζικὸν Σύνταγμα μετὰ τοῦ ὁποίου μετέβην εἰς τὰ πεδία
τῆς μάχης. Δὲν θὰ εἶπω εἰς τί ἐχρησίμευσα οὔτε ἐάν κα-
τέστην ὠφέλιμος, τοῦτο γνωρίζουσιν αἱ συμπολεμισταὶ καὶ
συστρατιῶταί μου. Μετὰ τὴν μάχην τοῦ Γουμπόβου εἰς τὴν
ὁποίαν τὸ σύνταγμα μου ἔλαβεν ἐνέργον μέρος ἐπῆλθεν ὡς
γνωστὸν ἡ ἀνακωχή, μετ' ἣν ἐδόθη εἰς ἡμᾶς τοὺς ἐθελοντάς
ἐνὸς μηνὸς ἀδεία ἀπουσίας. Τυχὸν τῆς ἀδείας ταύτης ἐπα-
νήλθον ἀμέσως εἰς τὴν μονὴν καὶ ἐκεῖθεν ἐσπευτα νὰ μετα-

Ἐὰ εἰς τὸ μετόχιον Σάμης ὅπως συλλέξω τοὺς δημητῆρ. καρ-
ποὺς τοὺς ὁποίους εἶχον σπείρει πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς μου.
Συνέλεξα δὲ ἑκατὸν πενήκοντα κολλὰ τὰ ὅποια μετέφερον
καὶ παρέδωκα εἰς τὴν Μονήν, ἀλλ' εἶπε ἐκ τῶν κακουχιῶν
τοῦ πολέμου εἶπε ἐκ τῆς κατὰ τὴν συλλογὴν τῶν καρπῶν ἐργα-
σίας μου ἠρθένησα σοβαρῶς προσβληθεὶς ὑπὸ βρογχοσπνευ-
μονίας καὶ ἠναγκάσθη νὰ ζητήσω περίθαψιν καὶ θεραπείαν
παρὰ τῆς μονῆς. Ἡ ἠγουμένη ἤρως ταύτης οὐ μόνον μοὶ
ἠρόνηθη πάσαν τοιαύτην ἀλλὰ καὶ συμπεριφέρθη σκαιότα-
τα πρὸς ἐμὲ, ὅσῳκις δὲ εἰχόντων τί παρ' αὐτῆς μοὶ ἀπῆντα
νὰ μεταβῶ νὰ νοσηλευθῶ εἰς τὸ ἔθνος τὸ ὅποιον ὑπηρέτησα!
Ἀναγκασθεὶς ἐπομένως ἐκ τῆς τοιαύτης σκληρότητος τῆς
σεβαττῆς ἠγουμένης κατέφυγα καὶ ἐνοσηλεύθην εἰς τὸ στρα-
τιωτικὸν Νοσοκομεῖον διότι εἰσέτι ἐθεωροῦσθην στρατιώτης
διατελῶν ἐν ἀδείᾳ. Ἀπολυθεὶς μετ' οὐ πολὺ τῶν τάξεων
τοῦ στρατοῦ ἐπανήλθον καὶ αὖθις εἰς τὴν Μονήν ὅπου ἀπε-
φάσισα νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν μου εἰς τὴν διαχείρησιν
τῆς περιουσίας αὐτῆς. Παρετήρησα δὲ ὅτι ἡ περιουσία τῆς
μονῆς ἐτραπεταλετο ὅπου δὲν ὑπῆρχε ἀνάγκη, οὐδερμία δὲ ἐ-
οῖδετο συνδρομὴ ἢ βοήθεια ὅπου ἐπρεπεῖν. Περὶ τῶν ἀσκόπων
τούτων διαπινῶν ἐλαμα παρατήρησιν εἰς τὴν ἠγουμένην ἀλλ'
αὐτῇ μοὶ ἀπήνησεν ὅτι εἶνε δικαιοσύνης νὰ κίχη ὅτι θέλη
καὶ ὅτι δὲν εἶχετι παρατηρήσει ἀπὸ κανένα διότι καὶ κα-
νὲν δὲν ἔχει ἀνάγκη ἀρ' οὐ τὴν ὑπερατρίζει ὁ Νομάρχης.
Ἐναγκάσθη ἐπομένως νὰ καταγγείλω τὸν μὲν Νομάρχην
εἰς τὸ Ἐφετεῖον Κερκύρας ἐπὶ δωροδοκίᾳ τὴν δὲ ἠγουμέ-
νην ἐνώπιον τοῦ ἐνταῦθα κ. Εἰσαγγελίου ἐπὶ πλατογραφίᾳ
καὶ ἐχαρᾶνισι δημοσίων ἐγγράφων δηλαδὴ τῶν βιβλίων τῆς
Μονῆς. Συνεπεῖα τῆς μνηστεῶς μου ταύτης κατεσχέθησαν
τὰ εἰρημένα βιβλία ὑπὸ τοῦ κ. Ἀνακτοῦ καὶ γενομένης
ὑπ' αὐτῶν ἐρεύνης ἀπικαλύρθη ὅτι ποτὸν ἐκ τῶν εἰσοδημά-
των τῆς μονῆς ἀνερχόμενον εἰς δραχ. 3970) ἐτραπεταλήθη
ἐντελῶς ἀδικαιολογήτως. Ἐνεκα τῆς ἀποκαλύψεως ταύτης
συνελήρθη καὶ προσφυλακίσθη ἡ καταγγελλομένη ἠγουμένη
ἐπὶ κατασχῆσει καὶ διατέλεσεν ὑπόδικος ἐπὶ ἑπτὰ ὄλους μῆ-

ΙΑΚΩΒΑ ΤΕΙΟΣ Στε κ. Εἰσαγγελεὺς ἐπρότεινον τὴν εἰς τὸ
ΔΗΜΟΤΕΛΕΣ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΝ τῆς ἐπὶ τῇ εἰρημένῃ πράξει
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

τὸ δὲ Συμβούλιον τῶν ἐνταῦθα κ. Πλημμειοδικῶν τὴν παρέπεμψεν εἰς τὸ Πλημμειοδικεῖον. Γενομένης ὁμῶς ἀνακοπῆς τοῦ βουλευματος τούτου καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Εἰσαγγελέως πρὸς ὑποστήριξιν τῆς προτάσεώς του καὶ ὑπὸ τῆς κατηγορουμένης ζητούσης τὴν ἀθώωσιν τῆς ἐξεδόθη βούλευμα ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐν Κερκύρα Ἐφετῶν ὅπερ ἔπαυσε πρὸς καιρὸν τὴν παιρετέρω ποινικὴν καταδίωξιν κατ' αὐτῆς.

Ἀπολυθεῖσα ἐκ τῶν φυλακῶν συνεπεία τοῦ βουλευματος τούτου ἀνέλαβεν καὶ αὖθις τὴν ἡγουμένην τῆς μονῆς ἀλλὰ ταυτοχρόνως τὸ Συμβούλιον τῆς ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Ἀνδρέου Μηλαπηδιάς διὰ τοῦ ὑπὸ στοιχείου γ'. ψηφίσματός του με διώρησεν ἐπιστάτην τῶν κτημάτων τῆς αὐτῆς Μονῆς, τὸ ὅποσον ἐνέκρινε ἡ Νομαρχία Κεφαλληνίας διὰ τῆς ἐγκρίσεώς της ὑπ' ἀριθ. 582 ἀπὸ 22 Ἰανουαρίου 1901 καὶ τοιοῦτοτρόπως διορίσθη ἐπιστάτης τῶν ἀνωτέρων κτημάτων. *Ἡ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέα εὐρίσκειτο τότε εἰς οἰκτρὰν κατάστασιν καὶ διὰ τοῦτο ἰδὼν τὴν κατάστασιν τούτην ἀπεράσι- σα νὰ μεταβῶ ἐκεῖ καὶ φανῶ εἰ δυνατόν ὠφέλιμος. Τοῦτο ἀκριβῶς ἐλάμβανε χώραν κατὰ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἐκ τοῦ περονοσπόρου εἶχον καταστραφῆ ὅλα τὰ ἐν Κεφαλληνίᾳ κτήματα εἰς τοιοῦτον σημεῖον εὔρον τὴν οικονομικὴν κατάστασιν τῆς εἰρημένης μονῆς ὡσεὶ ὁ ἔμπορος κ. Πέτρος Τραυλὸς ὅστις ἐπὶ πιστώσει ἐχορήγει πρὸς αὐτὴν τὰ πρὸς ζωάρκειαν ἕνεκα τῆς καταστροφῆς τῶν καρπῶν οὔτε ἑκατὸν λιτρῶν ἄλευρα δὲν συνήνει νὰ τῆ χορηγήσῃ καὶ παρ' ὅλην τὴν ἀρκετὴν περιουσίαν τῆς μονῆς αὐτὴ ἐστερεῖτο τῶν πρὸς συντήρησιν πόρων διότι καίτοι ἡ περιουσία αὐτῆς ἠδύνατο νὰ παραγάγῃ καὶ ἄλλους καρπούς. Τοῦτο ἦτον ἀδύνατον νὰ γείνη ἀνευ ἀνδρικής προστασίας ὡς ὠμολόγει καὶ τὸ Ἡγουμενοσυμβού- λιον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 155 ἀναφορᾶς του.

Ἀπεράσισα λοιπὸν νὰ φανῶ ὠφέλιμος καὶ εἰς τὴν Μονὴν ἐκείνην καὶ διὰ τοῦτο ἅμα τῆ λήφει τοῦ διορισμοῦ μου με- τέβην εἰς Σάμην διὰ τὴν ἐπιστάτην τῶν ἐκεῖ κτημάτων τῆς Μονῆς καὶ εὔρον δύο ὑδρομύλους ἀνήκοντας εἰς τὴν Μο- νὴν ἐκ τῶν ὁποίων ὁ εἰς εἶγεν μεταβληθῆ εἰς ἐρρίπιον ὁ δ' ἕτερος ἦτον ἐτοιμόρροπος. Εὔρον προσέει καὶ ἄλλην πολλὴν ἀκίνητον περιουσίαν ἀλλ' ἡ περιουσία αὐτὴ οὐδὲν ἀπολύτως

ἔδιδεν εἰσόδημα εἰς τὴν Μονὴν διότι εἶχεν περιέλθει εἰς χει- ρας διαφόρων ἀγροληπτῶν οἱ ὅποιοι ἐθεώρουν ταύτην ὡς ἐρι- κὴν τῶν καὶ ἡ Μονὴ ἀδυνατοῦσα νὰ διεκδικήτῃ τὸ δίκαιόν της, ὅχι μόνον καρπούς δὲν ἐλάμβανε ἀλλ' ἐκινδύνευε νὰ ἀπολέσῃ καὶ αὐτὰ τὰ κτήματά της.

Τοιαύτη ἦτον ἡ κατάσταση εἰς τὴν Μονὴν ἐγὼ πρὸς προστασίαν τῆς περιουσίας ταύτης. Παρίστατο λοιπὸν ἀνάγκη νὰ ἐνεργήτῃ δραστηρίως ὅπως περιτύσω τὴν περιουσίαν ταύτην. Καταβλῶν λοιπὸν πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν καὶ βοηθούμενος καὶ ὑπὸ τῆς ἀρχῆς, τῆς ὁποίας ἐπε- καλέσθη τὴν ἀντίληψιν, κατόρθωσα ἐν σχετικῶς μικρῷ χρο- νικῷ διαστήματι νὰ ἐλευθερώσω καὶ ἀποδώσω εἰς τὴν Μο- νὴν ὅλην αὐτῆς τὴν περιουσίαν ἀπηλαγμένην ἀκίμα καὶ ὅλων αὐτῶν τῶν ἀγροληπτικῶν δικαιωμάτων τῶν τρίτων, ἀλλὰ τοῦτο ἐγένετο κατόπιν μεγάλων κόπων καὶ μεγάλων κινδύνων τοὺς ὁποίους διέτρεξα καὶ διὰ τὸ ὅποσον ἔργον ὀ- φείλω νὰ ὁμολογήτῃ ὅτι μεγάλως με συνέδραμεν ὁ τότε δημολογιτῆς τῆς Νομαρχίας κ. Π. Λοβέρδος.

Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν κτημάτων τούτων ἐπρό- τευνα εἰς τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον νὰ δώτῃ μέρος τῶν κτη- μάτων αὐτῶν πρὸς καλλιέργειαν εἰς τὸν ἐκ τοῦ χωρίου Τσα- καρισιάνου φιλόπονον καὶ τίμιον ἄνθρωπον τὸν Γεράσιμον Γε- ωργάτον ὅπερ καὶ ἐγένετο, διότι τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον ἐ- κείνο εἶχε ἀπεριόριστον ἐμπιστοσύνην εἰς ἐμὲ καὶ ἡ παραδο- χὴ τῆς προτάσεώς μου ταύτης δὲν ἀπέτυχε διότι ὁ εἰρημέ- νος Γεωργάτος ἐσπευσεν ἀμέσως εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν παραχωρηθέντων κτημάτων, φυτεύσας μέρος μὲν αὐτῶν στα- φιδάμπελον τὸ δὲ λοιπὸν ὀπωροφόρα δένδρα. Ἐξ αὐτοῦ δὲ τοῦ κτήματος ἡ Μονὴ ἀπολαμβάνει σήμερον περὶ τὰς δέκα χιλιάδας λίτρας ξηροῦ σταφιδοκάρπου καὶ ὅχι ἕλιγα χρήμα- τα ἐκ τῶν ὀπωροφόρων δένδρων. Μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν πραγμάτων εἰς τὴν θέσιν ταύτην ἐτκήρηθη ὅτι ἦτον ἀ- νάγκη ὅπως εὐπορήτῃ ἡ Μονὴ καὶ δυναθῆ νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας της νὰ ἐπισκευασθῶσιν οἱ δύο ὑδρομύλοι, νὰ σχηματίτῃ προβατοποιμνιον καὶ νὰ προμηθευθῆ δύο τούλα- γιστον ἀροτῆρας βοῆς. Πρὸς τὸν σκοπὸν λοιπὸν τοῦτον ἤναγ- γάσθη νὰ περιέλθω σκεδὸν ὅλην τὴν Κεφαλληνίαν καὶ τοι-

ουτοτρόπως ἐκ μὲν τῶν ποιμένων συνήθροισα πρὸς Ἰφελος τῆς Μονῆς ὅσ' πρόβατα καὶ τοιουτοτρόπως κατήρηστα τὰ ποιμένας αὐτῆς χωρὶς νὰ ἐπιθεωρηθῆ ἡ Μονὴ οὔτε δὲ ἐνὸς ὄβολου, ἐπειτα μεταβάς εἰς Κεραμιάς εἰς τὸν ἐκεῖ κατοικοῦντα κ. Χριστόφορον Βαλλιάνου, ἐξέλιξα πρὸς αὐτὸν τὸν σκοπὸν τῆς μεταβάσεώς μου καὶ συμφώνησα μετ' αὐτοῦ ὅπως ἀπὸ περιέλθω τὴν Λειβαθὴ πρὸς συλλογὴν ἐράνων πᾶν ἀπαιτούμενον ὑπόλοιπον διὰ τὴν ἐπανόρθωσιν τῶν ὑδρομύλων μοι καταβάλλει ἐκεῖνος, ὅπερ καὶ εὐχαρίστως ἐδέχθη καὶ τῆ συνδρομῇ ἄλλων χριστιανῶν εἶχον προμηθευθῆ καὶ τὰς ἀναγκασιάς μου ἡμετέρας. Ἀλλὰ πρὶν ἢ φέρω εἰς πέρας τὸ ἔργον τοῦτο ἦλθεν ὁ νῦν Ἐπίσκοπος ἐνσαύθα, χειροτονηθεὶς εἰς τὸ καθὼν τοῦ ἀειμίστου Ἀρχιεπισκόπου Δορύχα. Ἐπὶ τῆ αἰτία ἀρτίζει τοῦ ἐλάττω μεγάλως διότι εἶχον πεποιθῆσθαι ὅτι ὁ ἀρχηγὸς οὗτος τῆς ἐκκλησίας θά μοι παρεῖχε ἀμέριστον τὴν ὑποστήριξιν του ὅπως φέρω εἰς αἴσιον πέρας τὸ βαρὺ ἔργον τὸ ὁποῖον ἐπεχείρησα.

Παρά πάντων ὅμως προσδοκίαν ἀντὶ τῆς προσδοκωμένης βοηθείας μὲ προεκάλει οὗτος εἰς τὴν Ἐπισκοπὴν καὶ μὲ διατίττει νὰ ἀπέλθω ἐκ τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου.

Τῷ παρίσταται ὅτι δὲν ὑπῆρχε πρὸς τοῦτο ἀφορμὴ διότι καὶ τὸ προσωπικὸν τῆς Μονῆς ἦτο εὐχαριστημένον καὶ ἐγὼ ἐπίσης ἀλλ' ἐκεῖνος ἐπέμενε. Τοῦτο ἀνήγγειλα εἰς τοὺς μοναχοὺς οἱ ὅποιοι δὲ ἀναφορὰς τῶν ἔσπευσαν νὰ παρατήσωσιν εἰς τὸν Σεβασμιώτατον πότον ὑπῆρξα ὡς ἐλέημα εἰς τὴν Μονὴν καὶ τοὺς κόπους τοὺς ὁποίους κατέβαλλον χάριν τῶν συμφερόντων αὐτῆς ἀλλ' ὁ Σεβ. ἔμενεν ἀνένδοτος.

Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ἐνόησα τῶν οικονομικῶν διαχειρῶν τῆς Μονῆς ὡς ἐκ τοῦ περικοσπύρου καὶ τῆς ὡς εἴρηται ἐγκυκαταλείψεως τῶν κτημάτων τῆς εἶχον ἀπορατίσθαι ν' ἀποστείλῃ εἰς τὴν ἄλλοδακίην πρὸς συλλογὴν ἐράνων τὸν Μοναχὸν Ἐλευθέριον Κυράγγελον, ὅστις συνέλεξε καθ' ἃ ὁ Ἐπίσκοπος ἐβεβαίωσε, γυλίας πεντακοσίας δραχμῶν. Ἐκ τούτων ἔδωκεν εἰς τὴν Μονὴν μόνον τετρακοσίας, περὶ δὲ τῶν λοιπῶν εἰς ἀθήνας ἤθελε νὰ δώτῃ λόγον. Αἱ Μοναχὰὶ στερούμεναι καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπισκόπου ἄρτου ἐνόησαν ὅτι τὰ χρήματα ταῦτα καταγράσει ἡ Ἰγουμενὴ κατὰ τὴν ἐξουσίαν νὰ εἶς

δώσῃ λογοδοσίαν περὶ τῆς διαχειρήσεως τοῦ εἰρημένου πασῶ ἐν κα τούτου ἠναγκάσθη ἡ Ἰγουμενὴ δι' ἐγγράφου τῆς πρὸς τὴν Νομαρχίαν νὰ καταγγεῖλῃ τὸν εἰρημένον Μοναχὸν διὰ τὴν παράνομον ταύτην κατακράτησιν τῶν χρημάτων τῆς καὶ τοῦ βιβλίου τῆς διαχειρήσεως συνεπιὰ δὲ τῆς καταγγελίας ταύτης ἐκλήθη ὁ εἰρημένος αὐτοχειροτόνητος μοναχὸς ἐνώπιον τοῦ κ. Νομαρχοῦ. Ἀπολογοῦμενος δὲ διὰ τὰ χρήματα ταῦτα κατέθεσε ὅτι τὰς μὲν 400 δραχμῶν ἔδωκεν εἰς τὴν Μονὴν τὸ δὲ ὑπόλοιπον κατ' ἐντολὴν τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου κατέθεσεν εἰς τὴν τράπεζαν καὶ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Σεβασμιωτάτου ὅπερ ἀπεδείχθη ἀληθὲς. Παρέδωκε δὲ συνάμα καὶ τὸ βιβλίον τῆς διαχειρήσεώς του ὅπερ ἀπεστάλη εἰς τὴν Μονὴν. Μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν ταύτην τὸ Ἰγουμενοσυμβούλιον ἐζήτησε παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου τὴν ἀπόδοσιν τῶν χρημάτων του ὅπως χρησιμοποίησῃ ταῦτα διὰ τὰς ἀπαρατήτους ἀνάγκας τῆς Μονῆς, ἀλλ' ὁ Σεβασ. ἤρνηθη ἐπὶ διαφοροῖς προφάσει. Μετὰ τὴν ἀρνήσιν ταύτην τὰ χρήματα ταῦτα ἔμενον εἰς τὴν Τράπεζαν ἐπ' ὀνοματί του, ὅτε ὁ Πέτρος Τραυλὸς πιστωτῆς τυγγάνων τῆς Μονῆς ἐνήργησεν κατὰ χρεῖσιν ἐπ' αὐτῶν καὶ εἰς χεῖρας τοῦ Σεβασμιωτάτου πρὸς πληρωμὴν ἀπαιτήσεώς του. Ὁ Σεβασμιώτατος διὰ δηλώσεώς του γενομένης ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Γραμματέως ἐδήλωσεν ὅτι τὰ χρήματα δὲν ἀνήκουσιν εἰς τὴν Μονὴν ἀλλ' εἰς αὐτόν. Ὁ Τραυλὸς ὅμως ἀνέκοψεν τὴν δηλώσιν ταύτην καὶ ἐπειδὴ ἔπρεπε νὰ βεβαιώτῃ ταύτην διὰ τοῦ ὄρκου του ὁ Σεβ. δὲν ἤδύνατο νὰ τὸ πράξῃ καὶ τοιουτοτρόπως τὰ χρήματα ἐκεῖνα περιήλθον εἰς τὸν εἰρημένον Τραυλὸν ἡ δὲ Μονὴ ὑπέστη οὐ μόνον τὰ ἔξοδα τὰ ὁποῖα κατεδικάσθη νὰ πληρώτῃ εἰς τὸν κατασχόντα, ἀλλὰ ἐκρατήθησαν περ' αὐτῆς καὶ τὰ ἔξοδα τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν ἀσκοπὸν ταύτην αἰκίαν ἐδαπάνησεν ὁ Σεβασμιώτατος.

Ταῦτα πάντα ἐξέπρασιν ἐναντίον μου διότι ὡς μὲ ἐπληροφόρησαν ὁ Σεβασμιώτατος ἐνόησαν ὅτι ἐγὼ ὅστις ἐνδιεπραγμῆν διὰ τὰ συμφέροντα τῆς Μονῆς ἤμην ὁ αἴτιος τοῦ γενομένου θορύβου διὰ τὰ χρήματα ταῦτα ἐνῶ δύναμαι νὰ διαβεβαιώσω ὅτι οὐδεμίαν εἶχον γνώσιν τῆς ὑποθέσεώς του ταύτης, καθάτι δὲν ἠγχολούμη εἰς τὴν ἐρουκίαν τῶν πράξεων

τῶν ἄλλων ἀλλὰ κατιγνώμη μίμου εἰς τὴν ἐργασίαν μου.
Ἐπεὶ ὁμοίως τῆς ἰδίας τάξεως ὁ Σεβασμιώτατος ἤρξατο δει-
νὸν κατ' ἐμοῦ πόλεμον καὶ δι' ἐπιχειρημένω διατιγῶν
διέταττε τὴν ἐκ τῆς Μονῆς ἀπομάκρυσίν μου. Ἠναγκάστην
ἐπὶ τέλους νὰ φύγω ἐκείθεν ὅπως γείνη τὸ θέλημα τοῦ Σε-
βασιμωτάτου συνίπτεται μάλιστα κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην
νὰ ἔχωσι ἀνάγκην βαντίμωτος τὰ κτήματα τῆς Μονῆς
καὶ οἱ Μοναχοὶ καὶ τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον ἐξανέστησαν
καὶ διὰ ἀναφορὰς τῶν ἐζήτησαν παρὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου
τὴν ἐπὶ τινὰ χρόνον μακροθυμίαν του μέχρι οὗ τοῦλάχιστον
τελειώσω τὸ βάντισμα ἀλλ' ἐκεῖνος ἀπέριψεν καὶ τὴν αἴτη-
σιν ταύτην ἐπιμένων εἰς τὸ Ἅγιον πείσμα του. Τότε δι' ἀνα-
φορὰς μου ἐπὶ ἐπιστήμου χάρτου γεγραμμένης εἰδοποίησα τὸν
Σεβασμιώτατον ὅτι καίτοι τυγχάνω διωρισμένος ὑπὸ τῆς Νο-
μαρχίας ἐπιστάτης τῶν κτημάτων τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου
Ἀνδρέου καὶ συνεπῶς ἠδυνάμην νὰ μένω οὐχ' ἦτον ἔπως τὸν
εὐχαριστήσω ἀνεχώρουν καὶ μετέβαινον εἰς τὴν Μονὴν τοῦ
Ἁγίου Γερασίμου ὅπου ἐκάρην Μοναχὸς καὶ τὸν παρεκάλουν
νὰ εἰδοποιηθῆ τὴν Ἡγουμένην τῆς εἰρημένης Μονῆς. Ἐπὶ
τῇ πεπειθήσει ὅτι ἔπραξε τοῦτο ὁ Πανιερώτατος ἀφοῦ μὲ
ἀπεδιώξεν τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου μετέβην εἰς
τὴν Μονὴν τῆς χειροτονίας μου καὶ ἐζήτησα παρὰ τῆς
Ἡγουμένης νὰ μοὶ χορηγήσῃ κελίον καὶ μοὶ ὀρίστη ἐργα-
σίαν. Ἀλλ' ἐκεῖ ἤκουσα παρὰ τῆς Ἡγουμένης ὅτι
ἔλαβε καὶ προφορικὴν καὶ ἐγγράφον παραγγελίαν παρὰ
τοῦ Σεβασμιωτάτου οὐ μόνον νὰ μὴ μοὶ χορηγήσῃ τίποτε
ἀλλ' οὐδὲ κἂν καὶ ἐπὶ στιγμὴν νὰ μὲ δεχθῆ διότι ἄλλως θὰ
ἐτιμωρεῖτο αὐτὴ ἀντ' ἐμοῦ. Ἀνεχώρησα ἐπομένως ἀμέσως
καὶ μεταβάς εἰς Ἀργοστόλιον παρουσιάσθην εἰς τὸν Νομάρ-
χην κ. Μπαμπάκον παρεπονέθην πρὸς αὐτὸν διὰ τὴν ἄρνησιν
τῆς Ἡγουμένης συνεπειὰ δὲ τοῦ παραπόνου μου τούτου προ-
σεκλήθη αὐτὴ ὑπὸ τοῦ κ. Νομάρχου ἵνα δώσῃ ἐξηγήσεις καὶ
μεταβάτα εἶπε πρὸς αὐτὸν ὅτι οὐδεμίαν εἶχε δυσκολίαν νὰ μὲ
παραλάβῃ ἐν τῇ Μονῇ ἀλλὰ φοβεῖται τὸν Δεσπότην. Ὁ κ.
Νομάρχης συνεβούλευσεν αὐτὴν ὅτι εἴνε νόμιμον νὰ μοὶ χο-
ρηγῆ ὅσα ἐχορήγει καὶ εἰς τοὺς ἄλλους Μοναχοὺς ἀλλ' ἐ-
κείνη οὐδεμίαν ἔδωκεν προσοχὴν εἰς τὰς συμβουλὰς τοῦ κ.

Νομάρχου διότι ἐσυνεβόηθεν νὰ ὑπακούῃ τυφλῶς εἰς τὰς
διαταγὰς τοῦ Σεβασμιωτάτου. Συνεπειὰ λοιπὸν τῶν ἐγγράφων
τούτων καὶ τῆς ὑπακοῆς οὔτε κελίον μοὶ ἐχορηγήθη οὔτε
ἐργασία οὔτε κἂν ἄρτος. Ἐγὼ ὁμοίως ἐπειδὴ κατὰ τὸν χρόνον
τῆς κουρᾶς μου εἶχον ὀρκισθῆ πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ Θεανθρώ-
που ὅτι θὰ ὑπομείνω καὶ πείναν καὶ δαίψαν καὶ ἐμπαιγμούς
καὶ γυμνότητα καὶ ἐκδιωγμούς κλπ. καὶ νὰ παραμένω μέχρι
τοῦ θανάτου μου εἰς τὴν Μονὴν εἰς τὴν ὁποίαν ἐκάρουν Μοναχὸς
ἐξηκολούησα νὰ μένω εἰς τὴν Μονὴν βοηθούμενος ὑπὸ τῆς
Φιλανθρωπίας τῶν Μοναχῶν. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἀπήρησεν
εἰς τὸν Σεβασμιώτατον διὸ καὶ δι' ἐγγράφου διαταγῆς του,
πρὸς τε τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον καὶ πρὸς ὁλόκληρον τὴν οἰ-
κογένειαν τῆς Μονῆς ἀπευθυνομένης, οὐ μόνον ἀπηγόρευε αὐ-
στηρῶς νὰ μὲ δέχωνται καὶ μοὶ παρέχωσι ἔστω καὶ ἄρτον ἀλ-
λὰ διὰ τοῦ ἐγγράφου τούτου ἠξίωσεν οἱ μὲν γνωρίζοντες γράμ-
ματα νὰ υπογράψωσι ὅτι ἔλαβον γινῶσιν οἱ δὲ μὴ γνωρίζοντες
νὰ βεβαιώσωσι τοῦτο διὰ δύο μαρτύρων, ἀλλὰ καὶ νὰ μὲ
ἐκδιώξωσιν οὐ μόνον ἐκ τῶν οἰκημάτων ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτοῦ
τοῦ περιβόλου τῆς Μονῆς παρεκάλεσε δὲ καὶ τὴν ἀτυνομίαν
δι' ἐγγράφου τοῦ νὰ παράτῃ εἰς αὐτοὺς πάσαν βοήθειαν πρὸς
τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν του. Τοιοῦτοτρόπως διὰ τῆς πίστεως
ταύτης ἠθέλησε νὰ μὲ ἀπεδιώξῃ τῆς Μονῆς πρὸς σωτηρίαν
αὐτῆς.

Πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σχεδίου του τούτου καὶ ἄλλην ἔκα-
μεν ἐνέργειαν ὁ Σεβασμιώτατος. Ἀνεφέρθη πρὸς τὴν ἱεράν
Σύνοδον καὶ ἐνήργησεν τότε ἐπιδεξίως ὥστε ἄνευ τῆς συγ-
καταθέσεώς μου, τῆς κατὰ νόμον ἀπαιτουμένης, μετετέθην εἰς
τὴν Μονὴν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Καὶ αἰφνης ἐνῶ εὐρισκό-
μην ἐν σχετικῇ ἡσυχίᾳ μοὶ κοινοποιεῖ ἐγγράφον διὰ τοῦ ὁ-
ποίου μοὶ κάμνει γνωστὸν ὅτι ἡ Ἱερά Σύνοδος εὐηρεστήθη
νὰ μὲ ἀποστείλῃ εἰς τὴν Μονὴν ἐκείνην πρὸς βελτίωσιν τῶν
πραγμάτων αὐτῆς. Τοιαύτη τιμὴ ἀποδιδομένη εἰς ἐμὲ καὶ
μάλιστα ἀπὸ τῆς ἱεράς Συνόδου ἔπρεπε σπουδαίως νὰ μὲ κο-
λακεύσῃ διότι μοὶ ἀνεγνώριζεν ἱκανότητα τῆς ὁποίας ὁμο-
λογῶ ὅτι στεροῦμαι. Ἀλλ' ἐγὼ ὑποπευσμένος ὅτι κατὶ ἄλ-
λο ὑποκρούπεται ὑπὸ τὸ κολακευτικὸν τοῦτο ἐγγράφον, κατ'
ἀρχὰς μὲ ἐβίστασα, ἔπειτα ὁμοίως σκεφθεὶς ὠριμότερον ἀπε-

φάσιτα να μη δείξω απειθειαν αλλά να υπακούω και εις την θέλησιν αυτήν του Πανιερωτάτου, διό και μετέβην εις την ειρημένην Μογήν κατά τας άρχάς Ιουλίου π. ε. Δυστυχώς όμως εκεί ήσθένησα σοβαρώς ούτως ώστε διάτρεξε τον έχαστον κίνδυνον ή ζωή μου. Μη θυγάμενος δε να παραμένω εν αυτή ένεκα της άθλιεστάτης καταστάσεως εις την οποίαν εύρισκето διότι και οικημα κατάλληλον δεν υπάρχει και όλίγον μόνον ξηρόν άρτον εκ κριθής ήδύνατο να μοι παρέχη, εξ άλλου δε στερούμενος έντελώς χρημάτων, διότι εκ της εικοσαετοϋς έν ταις Μοναίς εργατίας μου ουτε λεπτόν ητύχησα να έχω ιδιόν μου έν τω θυλακίω μου, ουδαμώθεν δε περιμένω και βοήθειάν τινα των περίε κατοικούντων έντων μοι έντελώς άγνωστων, άπεράσιτα να αναχωρήσω εις Σάμην προς τους εκεί συγγενείς μου ίνα δυνηθώ να σώσω την κινδυνεύουσαν ζωήν μου. Και τούτο μόλις ήδυνήθη να κατορθώσω μετά πολλάς περιπετείας και εκεί δίδωσα την ζωήν μου νοσηλευθείς τέσσαράκοντα και πλέον ημέρας. Είτα άναρρώσας όλίγον και έφοδιασθείς διά των πιστοποιητικών των Ιατρών μετέβην και πάλιν εις την Μογήν της μετανοίας μου όπως τύχω περιθάλψεως ίνα αποκατασταθώ τελείως ή υγεία μου. Μαθών όμως τούτο ο Πανιερωτάτος έσπευσε να διατάξη και πάλιν εκείθεν την απομάκρυσίν μου και τοι διετέλει εν γνώσει της καταστάσεως εις την οποίαν εύρισκόμην. Αναγκασθείς έπομένως υπό της νέας ταύτης διαταγής απηύθηνα αίτησιν προς την Ήεράν Σύνοδον έν τη οποία συνήφα όλα τα σχετικά πιστοποιητικά των Ιατρών εκ των οποίων προέκυπτεν ότι ήτον αδύνατος ή έν τη Μογή της Ζωοδόχου Πηγής παραμονή μου άνευ σπουδαίας βλάβης της υγείας μου ένεκα του ψυχρού αυτής κλίματος. Άλλ' ή άναφορά μου αυτη εις την οποίαν εξέθηκα και την άθλιαν της Μογής κατάστασιν ένεκα της οποίας και οι τρεις εκεί εύρισκόμενοι Μοναχοί αδυνατούντες να παραμένωσι από του Μαρτίου π. ε. εξέήτησαν την εκείθεν απόλυσίν των, ουτε καν άπαντήσεως έτυχον. Έντούτοις ο Σεβασμιώτατος διά νέου έγγραφου του προς τόν Ήγευμενοσυμβούλιον και τους Μοναχούς της αυτής Μογής διατάσσει και αυτς να με εκδιώξωσιν

και αυτού του περιβόλου της Μογής και να με στερήτωσι πάσης και οιασδήποτε περιθάλψεως.

Έπειδή όμως τόν έγγραφον τούτο προσέκρουε εις την φιλανθρωπίαν των Μοναχών και έβλεπεν ότι και ουτοι κυριώς και οι κάτοικοι του Δήμου Όμαλών βλέποντες την άδικον και έμού καταδιώξιν και την κατάστασιν εις την εύρισκόμενν μοι πικρείον παναν περιθάλψιν, φάρμακα και διατροφήν δωρεάν, απέστειλεν έγγραφον προς την Αστυνομίαν Κεφαλληνίας διά του οποίου διάτασε την σύλληψίν μου. Ημέραν λοιπόν τινά νοσηλεύομενος έν τη οικία του Δημάρχου Όμαλών από πολλών ημερών, ένω εξέηλον όπως απολαύτω όλίγον του αναφανέντος ήλίου όπως κατά την ημέραν εκείνην ήτοι την 17 παρελθόντες Φεβρουαρίου είχεν απλώσει τας άκτίνας του και εκαθήμην εις τον δημόσιον δρόμον, ο Αστυνομικός Σταθμάρχης Όμαλών δυνάμει του ειρημένου έγγραφου του Σεβασμιωτάτου, με συλλαμβάνει και με οδηγεί εις τον εκεί Αστυνομικόν σταθμόν. Ορείλω να όμολογήσω ότι παρά του ευγενούς τούτου υπάξιωματιου έτυχον πολλης περιποιησεως κατά την ημέραν εκείνην, άπιστάην δε τόν πρωί της έπιούτης εις Αργυστόλιον. Έν τη ένταύθα έδρα της Αστυνομίας έφθата κατά την 12ην της μεσθρ. και επειδή ο έν τη υπηρεσία εύρισκόμενος ήγγόνει διατι συνελήφθη με ένέκλεισεν εις τόν κρατηστήριον αυτής όπου δικην κακούργου έμεινα εγκλειστος μέχρι της 5 μ. μ. Τότε προσήχθη ένώπιον του κ. Διευθυντού οστις συμπεριεφέρθη προς έμέ λίαν φιλοφρόνως, και αφού ήκουσεν ότι επί δεκαετίαν έμεινον έν τη Μογή του Αγίου Γερατίμου όπου εκάρην Μοναχος, με απέστειλε προς τον Σεβασμιώτατον υπό την συνοδίαν του υπενοματάρχου Νικολαΐδου και τριών χωροφυλάκων. Ο Σεβασμιώτατος με υπεδέχθη κάκιστα, με μετεχειρίσθη με τον άγγιχότερον τρόπον, με άνωίδητε, μου είπε να βγάλω τά όρσα και επί τούτου με άμβροβώωσεν ότι κατά τον έρχόμενον καιρόν να ακουσώσιν οι χωροφυλάκες, ότι ύβρίζω τον Βασιλέα, έκαμην έγγραφον εις την Αστυνομίαν να με αποστείλη

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΑΧΗΣ
 ΥΠΟΧΡΕΩΣΗΝ ΤΗΣ ΠΗΓΗΣ, χωρίς καν να λάβη τά πιστοποιητικά, έκαμην έγγραφον εις την Αστυνομίαν να με αποστείλη
 ΙΑΚΩΒΟΣ ΤΕΝΟΥΣ, υπ όφει περί τού άκροσεούς της ύ-
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΒΛΕΨΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

γείας μου και τοῦ ἀδυνατοῦ τῆς ἐν τῇ βῆθειτῃ Μονῇ παρα-
μονῆς μου. Ἀπήντησα εὐσεβάστως εἰς τὸν Πανιερώτατον
ὅτι οὐδέποτε ὕβρισα τὸν Βασιλέα και διότι δὲν ὑπάρχει τρι-
οῦτος λόγος και διότι δὲν συνειβίζω νὰ ἐξυβρίζω κανένα, ὅ-
σον δὲ ἀφορᾷ τὰς ἀπειλάς του και τὰς κατακρίσεις του νὰ
ἀφαιρέσω τὰ βάρη τὸν παρακαλῶ ἐὰν γνωρίζῃ τι ἐπιλήψιμον
κατ' ἐμοῦ νὰ μὲ εἰσαγάγῃ ἐνώπιον τοῦ ἱεροδικαστηρίου ἵνα
δικασθῶ και καταδικασθῶ, ἄλλως μὲ βατανίζει ἀδίκως. Ἐν-
τούτοις ἀπεπέταλῃν πάλιν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν και τὴν ἐπι-
οῦσαν χωρὶς κἂν ν' ἀξιώθῃ νὰ ἴδῃ τὴν κ. Διευθυντὴν ἐπι-
ρησθέντα ἴσως ἀπὸ τὰς κακὰς συστάσεις τοῦ Σεβατμιωτά-
του μεταφέρομαι εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Ἐλθῶ ὅπου ἔτυχον
μεγάλῃς περιποιητέως παρὰ τοῦ ἐκεῖ ἀστυνομικοῦ Σταθμάρ-
χου και ἐκεῖ διενυκτίρευσα. Τὴν ἐπιούσαν τέλος ἀπεστάλῃν
εἰς τὴν Μονὴν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς και εὐτυχῶς εὔρον ἐκεῖ
μόνον τὸν Μοναχὸν Σιμεῶνα Ἀντωνέλον ὁ ὅποιος μὲ ὑπε-
δέχθη μετὰ πολλοῦ ἐνθουσιασμοῦ και μοὶ παρέσχεν ἀναλό-
γως τῆς θέσεώς του ἀπροσδόκητοι περιποιήσιν διότι τὰ εὐ-
γενῆ και φιλάνθρωπα αἰσθήματα τοῦ Μοναχοῦ τούτου δὲν
δυσκολεῖσμαι νὰ εἴπω ὅτι οὐδαμοῦ μέχρι τοῦδε ἀπήντησα
οὔτε εἰς μοναχοὺς, οὔτε εἰς ἱερεῖς οὔτε και εἰς Ἀρχιερεῖς
ἀκόμα.

Κεφαλληνία, Μάϊον 1907.

ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ ΚΑΓΓΕΛΑΡΗΣ

Μοναχὸς Μ. Α. Γερασίμου.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΕΛΤΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΜΕΛΟΝΤΩΝ
ΣΥΛΛΟΓΗ ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΣΤΟΙΧΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ